

EDUSKUNNAN VASTAUS 230/2009 vp

Hallituksen esitys laiksi energiamarkkinoilla toimivien yritysten energiatehokkuuspalveluista

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi energiamarkkinoilla toimivien yritysten energiatehokkuuspalveluista (HE 111/2009 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 27/2009 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

energiamarkkinoilla toimivien yritysten energiatehokkuuspalveluista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään energiamarkkinoilla toimivien yritysten velvollisuudesta pyrkiä edistämään energian tehokasta ja säästävää käyttöä asiakkaittensa toiminnassa.

Tätä lakia sovelletaan yrityksiin, jotka myyvät tai jakelevat sähköä taikka myyvät kaukolämpöä, kaukojäähdytystä tai polttoainetta (*energia*).

Sähkön ja maakaasun kulutuksen mittaamisen ja laskutuksen osalta on lisäksi voimassa, mitä sähkömarkkinalaissa (386/1995) sekä maakaasumarkkinalaissa (508/2000) ja niiden nojalla säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *energian vähittäismyyjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy ammattimaisesti energiaa loppukäyttäjille;

2) *polttoaineen tukkumyyjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy polttoainetta energian vähittäismyyjille;

3) *polttoaineella* verkkomaakaasua ja liikennepolttoaineena käytettävää maakaasua, neste- kaasua, kivi- ja ruskohiiltä, raskasta ja kevyttä polttoöljyä, turvetta, biopolttoainetta sekä liikennepolttoainetta lukuun ottamatta ilmailussa ja meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita;

4) *verkkomaakaasulla* maakaasuputkistoa pitkin loppukulutuspaikkaan toimitettavaa maakaasua;

5) loppukäyttäjällä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaan loppukäyttöön.

3 §

Mittaaminen ja laskutus

Energian vähittäismyyjän on annettava loppukäyttäjälle energiansäästöä tukevia mittaamiseen ja laskutukseen liittyviä palveluja. Myyjän on:

1) tarjottava kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen loppukäyttäjille sellaista mittaria, joka mittaa energian todetun kulutuksen sekä antaa tietoa kulutuksen ajoittumisesta aina kun liittymä on uusi sekä muulloinkin, kun mittarin tarjoaminen on teknisesti mahdollista ja kokonaiskustannuksiltaan kohtuullista;

2) esitettävä kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä koskevassa laskussa tai sen liitteessä erittely siitä, miten energian hinta muodostuu;

3) ilmoitettava polttoaineen loppukäyttäjälle laskussa, sopimuksessa, kuitissa tai niiden liitteenä yksilöidyt tiedot polttoaineen yksikköhinnasta ja toimitetun polttoaineen määrästä;

4) asetettava kuitissa, laskussa tai muulla sopivalla tavalla polttoaineen loppukäyttäjän saataville tietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä sekä sellaisten tahojen yhteystietoja, joilta saa lisätietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä.

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa säädetty polttoaineita koskeva ilmoitusvelvollisuus ei koske verkkomaakaasua.

Energian vähittäismyyjän on laskutettava sähkö, verkkomaakaasu, kaukolämpö ja kaukojäähdytys todettuun energiankulutukseen perustuen vähintään kolme kertaa vuodessa. Todettuun energiankulutukseen perustuvasta laskutuksesta voidaan kuitenkin poiketa, jos todettuun energiankulutukseen perustuvan mittauksen ja laskutuksen järjestäminen ei ole mahdollista tai se on kustannuksiltaan kohtuutonta.

4 §

Raportin antaminen loppukäyttäjälle

Energian vähittäismyyjän on toimitettava vähintään kerran vuodessa sähkön jakeluverkkoon liitetulle sekä verkkomaakaasua, kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä käyttävälle loppukäyttäjälle raportti tämän energian käytöstä. Raportissa on ainakin oltava:

1) tiedot loppukäyttäjän energiankulutuksesta raportin ajanjaksolta ja sitä edeltäneeltä kolmelta vuodelta, kuitenkin enintään siltä ajalta, jonka asiakassuhde on kestänyt;

2) vertailutietoja loppukäyttäjän energiankulutuksesta verrattuna muihin vastaaviin loppukäyttäjiin;

3) tietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä ja sellaisten tahojen yhteystietoja, joilta saa lisätietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä.

Vähittäismyyjällä ei ole 1 momentissa tarkoitettua raportointivelvollisuutta, jos todelliseen energiankulutukseen perustuvan mittauksen järjestäminen ei ole mahdollista tai se on kustannuksiltaan kohtuutonta.

Jos energian vähittäismyyjä vaihtuu, energian käyttöä koskeva raportti on toimitettava loppukäyttäjälle kolmen kuukauden kuluessa energian myyntiä koskevan sopimuksen päättymisestä. Jos loppukäyttäjän ja energian vähittäismyyjän välinen sopimus ei ole kestänyt kuutta kuukautta tai edellisen raportin toimittamisesta on enintään kuusi kuukautta, ei 1 momentissa tarkoitettua raporttia tarvitse toimittaa.

Sähköenergian mittaamisesta huolehtivan verkonhaltijan on annettava raporttia varten tarvittavat tiedot sähköenergian kulutuksesta sähkön myyjälle maksutta.

Tarkemmat säännökset energian käyttöä koskevan raportin sisällöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Selvitys energian myynnistä

Energian vähittäismyyjän on toimitettava Energiamarkkinavirastolle tämän pyynnöstä sähköä, verkkomaakaasua, kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä koskevat tiedot:

- 1) energian kokonaismyynnistä ja sen ajoittumisesta;
- 2) loppukäyttäjien energiankulutuksesta kuluttajaryhmittäin;
- 3) loppukäyttäjien maantieteellisestä jakautumisesta asiakasryhmittäin;
- 4) hinnoittelusta ja hintarakenteesta.

Polttoaineen tukkumyyjän on toimitettava polttoaineita, mukaan lukien liikennepolttoaineena käytettävä maakaasu, koskevat tiedot polttoainelajeittain:

- 1) polttoaineen kokonaismyynnistä ja sen ajoittumisesta;
- 2) myynnin maantieteellisestä jakautumisesta;
- 3) polttoaineen hinnasta.

Energiamarkkinavirasto saa pyytää 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tietoja enintään keran vuodessa ja enintään kolmen vuoden ajalta. Tiedot on luovutettava Energiamarkkinaviraston pyytämässä muodossa ja maksutta.

Vähittäismyyjän on säilytettävä 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja polttoaineen tukkumyyjän 2 momentissa tarkoitettut tiedot vähintään neljä vuotta.

Tarkemmat säännökset tietojen sisällöstä ja niiden toimittamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Valvonta

Energiamarkkinavirasto valvoo tämän lain noudattamista.

7 §

Virheen ja laiminlyönnin korjaaminen

Energiamarkkinaviraston on velvoitettava tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä velvoitteitaan rikkova korjaamaan virheensä tai laiminlyöntinsä. Päätöksessä voidaan määrätä, millä tavoin virhe tai laiminlyönti on korjattava.

8 §

Pakkokeinot

Energiamarkkinavirasto voi tehostaa 7 §:ssä tarkoitettua päätöstään uhkasakolla. Uhkasakon asettamisesta ja sen tuomitsemisesta maksettavaksi säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

9 §

Muutoksenhaku

Energiamarkkinaviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

10 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 4 §:ää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011. Energian vähittäismyyjän ei tarvitse sisällyttää 4 §:ssä tarkoitettuun raporttiin pykälän 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ajalta ennen vuotta 2010. Saman pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaisia vertailutietoja on sisällytettävä raporttiin viimeistään vuonna 2012. Tietoja 5 §:ssä tarkoitettuun selvitykseen ei saa pyytää ajalta ennen vuotta 2010.

Tämän lain 3 §:n 3 momentissa säädetty todeutun energiankulutukseen perustuva laskutus vähintään kolme kertaa vuodessa on toteutettava viimeistään vuoden 2014 alusta. Siihen saakka todelliseen energiankulutukseen perustuva

EV 230/2009 vp — HE 111/2009 vp

laskutus on suoritettava vähintään kerran vuodessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2009